

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu
služby kriminální policie a vyšetřování
poštovní schránka 62/ÚDV
170 89 Praha 7

Č. j. UDV-174-106/TC-2021-260011

Praha 8. června 2022
Počet stran: 15

U S N E S E N Í

Podle § 159a/2 tr. ř. ve spojení s ustanovením § 11/1 b) tr. ř. pol. orgán Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu služby kriminální policie a vyšetřování

o d k l á d á

věc podezření ze spáchání trestného činu **zneužívání pravomoci veřejného činitele** podle § 158/1 a) trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990 v souběhu s trestným činem **ublížení na zdraví z nedbalosti** podle § 223/1, 2 trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990, kterého se měl dopustit

JUDr. Josef NEPOVÍM, nar. [REDAKCE]

tím, že

jako příslušník Státní bezpečnosti (dále jen "StB"), zaměřené na monitorování a potlačování projevů tzv. osob nepřátelských k socialistickému zřízení, v hodnosti kapitán a ve funkci vyšetřovatele na Odboru vyšetřování StB Hradec Králové, Správy vyšetřování StB Federálního ministerstva vnitra (dále jen "FMV"),

tedy coby veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu a ublížil jinému na zdraví z nedbalosti proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho funkce, když

k tíži poškozeného Jiřího WONKY, nar. [REDAKCE], od 13.4.1988 rozpracovaného ve svazku kontrarozvědného rozpracování ve stupni signální s registračním číslem 23673 pod krycím názvem "SKLADNÍK", od 26.3.1987 rozpracovaného ve svazku typu nepřátelská osoba s registračním číslem 23673 pod týmž krycím názvem ve III. kategorii nebezpečnosti ve smyslu nařízení federálního ministra vnitra Československé socialistické republiky (dále jen "ČSSR") č. 21/1978, tj. protisocialisticky zaměřená osoba, která zaujímá vyčkávací stanovisko a v době mimořádných událostí se může zapojit do aktivní činnosti proti státu, a od 16.6.1989 rozpracovaného ve svazku typu nepřátelská osoba s registračním číslem 25030 pod týmž krycím názvem ve II. kategorii nebezpečnosti, tj. osoba nebezpečně protisocialisticky zaměřená, která udržuje styky s dalšími reakčními silami doma i v zahraničí, působí nepřátelsky ve svém okolí a při mimořádných událostech se zapojuje do aktivní činnosti proti státu,

dne 23.11.1988 v Pardubicích po skončení soudního jednání u Okresního soudu v Pardubicích, vedeného pod č. j. 10 C 1434/86, jehož se poškozený účastnil jako žalující strana proti žalované ČSSR ve sporu o navrácení částky 7.506,40 korun československých (dále jen "Kčs"), při výkonu služby ve spolupráci s příslušníkem StB JUDr. Josefem POČTOU, nar. [REDAKCE] - vyšetřovatelem na Odboru vyšetřování StB Správy Sboru národní bezpečnosti (dále jen "SNB") hlavního města

Prahy a Středočeského kraje - a dvěma dalšími příslušníky veřejné bezpečnosti (dále jen "VB") tohoto poškozeného odvěkli z budovy soudu na Obvodní oddělení VB Pardubice 1 za použití tzv. mírnějších prostředků ve smyslu § 32/1 zák. č. 40/1974 Sb., o SNB, ve znění účinném do 13.3.1990 (dále jen "zákon o SNB"), a to tím způsobem, že nejprve pomocí hmatů a chvatů překonali pasivní odpor poškozeného, který se zaklestil za spodní trubku ústředního topení, poté jej odtáhli do přistaveného služebního vozidla VB a při nástupu do něj mu přivřeli dveřmi vozidla levou nohu, kdy se tak stalo poté, co se poškozený s obavou o svůj život, neboť 7 měsíců předtím zemřel ve věznici v Hradci Králové jeho bratr a účastník aktivního odporu proti komunistickému režimu Pavel WONKA, nar. [REDAKCE], zemř. [REDAKCE], odmítl na jeho výzvu podrobit svědecké výpovědi a začal křičet o pomoc, což vyhodnotil jako výtržnost a důvod k zajištění poškozeného podle § 23 zákona o SNB, načež po převozu na Obvodní oddělení VB Pardubice 1 byl vyšetřen přivolanou MUDr. Evou PLŠKOVOU, [REDAKCE], která u poškozeného nekonstatovala žádné vážné zranění, poškozenému aplikovala jednu dávku sedativa a doporučila jeho odvoz na Psychiatrické oddělení Okresního ústavu národního zdraví Pardubice, odkud byl poškozený bez shledání duševní nemoci propuštěn dne 24.11.1988, přičemž

v souvislosti s tímto služebním zákrokem bylo StB dostatečně známo, že poškozený je odpůrcem komunistického režimu, od 30.9.1987 je signatářem Prohlášení Charty 77, udržuje styky na představitele československé opozice, navštěvuje Zastupitelský úřad Spolkové republiky Německo a udržuje čilou korespondenci do západní Evropy, tudíž patřil do kategorie lidí, kterými se StB zabývala, a poškozeného dlouhodobě sledovala, načež

blíže nezjištěného dne vypracoval a podepsal pod hlavičkou Odboru vyšetřování StB Správy SNB hlavního města Prahy a Středočeského kraje úřední záznam datovaný na 24.11.1988 a označený spisovou značkou ČVS:787/88, ve kterém odůvodnil shora popsany zákrok tím, že Jiřího WONKU bylo nutné vyslechnout jako svědka v souvislosti s vyšetřováním trestného činu pobuřování podle § 100/1 a) trestního zákona, kdy tento úřední záznam poskytl inspekci náčelníka Krajské správy SNB Hradec Králové jako úřední krytí, která pod č. j. VV-68/IN-88 danou událost na podnět poškozeného Jiřího WONKY prověřovala, avšak vyšetřovací spis vedený Odborem vyšetřování StB Správy SNB hlavního města Prahy a Středočeského kraje pod ČVS:787/88 se týkal zcela jiné věci, konkrétně podezření z trestného činu opuštění republiky podle § 109/2 trestního zákona ve znění účinném do 13.2.1989 manžely VOSKOVÝMI, a poškozený neměl s tímto spisem žádnou spojitost, tedy

byl si vědom toho, že k omezení poškozeného na osobní svobodě, které trvalo od 23.11.1988 do 24.11.1988, neměl žádný zákonný důvod, což kryl úředním záznamem dodatečně napsaným pod smyšlenou legendou, přičemž dále již poškozeného v souvislosti se svědeckou výpovědí, již měl původně učinit, nekontaktoval, a při zákroku byly poškozenému způsobeny pohmožděliny na zápěstích obou horních končetin a zlomenina palce levé dolní končetiny, v důsledku čehož byl od 28.11.1988 do 30.12.1988 uznán Okresním ústavem národního zdraví Trutnov praceneschopným,

kdy svým jednáním porušil čl. 28 ústavního zák. č. 100/1960 Sb., Ústavy Československé socialistické republiky, ve znění účinném do 29.11.1989, který všem občanům zaručoval svobodu projevu ve všech oborech života společnosti, zejména také svobodu slova a tisku, jakož i svobodu shromažďovací a svobodu pouličních průvodů a manifestací, a ustanovení § 3/1, 2 zákona o SNB, které stanovilo, že ve své činnosti se SNB řídí Ústavou ČSSR, ústavními zákony, zákony a ostatními právními předpisy a do práv a svobod občanů může SNB a jeho příslušníci zasahovat, vyžaduje-li to ochrana socialistického společenského a státního zřízení, veřejného pořádku, bezpečnosti osob nebo majetku, a to jen v mezích zákona a v rozsahu přiměřeném chráněnému zájmu,

a způsobil tak poškozenému Jiřímu WONKOVI, nar. [REDAKCE], újmu,

neboť trestní stíhání je nepřípustné, protože je promlčeno.

O d ů v o d n ě n í

Dne 18.2.2021 pol. orgán Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu služby kriminální policie a vyšetřování přijal od Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, č. j. 1 ZN-9103/2020-28, podnět k zahájení úkonů trestního řízení ve věci podezření ze spáchání některého z trestných činů, kterých se k újmě poškozeného Jiřího WONKY, nar. [REDAKCE], mohli dopustit jednáním uvedeným ve výrokové části usnesení bývalí příslušníci Státní bezpečnosti JUDr. Josef NEPOVÍM, nar. [REDAKCE], a JUDr. Josef POČTA, nar. [REDAKCE]. Dne 10.3.2021 pol. orgán zahájil podle § 158/3 tr. ř. úkony trestního řízení.

Z důvodu původního záměru pol. orgánu rozhodnout o obou prověřovaných zvlášť, vyloučil jednání prověřovaného JUDr. Josefa POČTY k samostatnému projednání pod č. j. UDV-943/TC-2021-260011.

K podnětu oznamovatele byla připojena řada listinných materiálů, které byly následně doplněny dalšími archivními listinami, jež si pol. orgán vyžádal zejména od Archivu bezpečnostních složek. Z těchto podkladů bylo zjištěno následující.

Archiv bezpečnostních složek ve vztahu k události zajištění poškozeného v budově soudu v Pardubicích dne 23.11.1988 dohledal vyšetřovací spis inspekce náčelníka Krajské správy SNB Hradec Králové, č. j. KS-68/IN-88, který byl zaveden na podkladě stížnosti poškozeného proti postupu příslušníků SNB proti jeho osobě ve dnech 23. a 24.11.1988. V předmětném vyšetřovacím spisu byly zaznamenány výpovědi tehdejších účastníků zákroku.

JUDr. Jiřina KRAUSOVÁ, nar. [REDAKCE] (již zemřela), vypověděla, že dne 23.11.1988 byla na jednání Okresního soudu Pardubice ve věci Jiří WONKA proti Ministerstvu spravedlnosti České socialistické republiky, č. j. 10 C 1434/86. Před vyhlášením rozsudku v této věci společně vyšli na chodbu v přízemí. Postavila se k oknu a přišel k ní Jiří WONKA s tím, že je nervózní, protože jej zřejmě přišli zatknout příslušníci StB. Vymlouvala mu to. Ukázal, ať se podívá na dveře u východu. Tam stáli dva muži, které označil za příslušníky StB. Řekl jí, že uvidí cirkus. Na to mu odvětila, že nemá dobré nervy, ať nic neprovádí. Po vyhlášení rozsudku Jiří WONKA prohlásil, že bude zatčený, a proto podává do zamítavého rozsudku odvolání. Po skončení jednání zůstala ještě v jednacím síni a balila si své věci, mezitím Jiří WONKA vyšel z jednacím síně ven a začal volat o pomoc. Křik byl slyšet, ale nerozuměla, co křičí. Zůstala po dobu křiku v soudní síni a vyšla ven, až když odjíždělo auto VB. Osobně nebyla zvědavá na jeho chování. Konkrétní zákrok příslušníků neviděla a ani s nikým o tom nehovořila.

Zdeněk MÁŠA, nar. [REDAKCE], vypověděl, že dne 23.11.1988 sloužil jako člen hlídky Obvodního oddělení VB Pardubice 1 společně s Petrem PITROU, nar. [REDAKCE]. Toho dne jim stálá služba dala pokyn, aby jeli před budovu soudu, kde na ně čekají příslušníci StB z Hradce Králové a že se k nim mají hlásit. Ti jim vysvětlili, že u soudu je muž, s kterým chtějí jednat, ale mají obavy, že by mohl ztropit výtržnost. Hlídka tedy čekala venku, až později slyšeli křik uvnitř budovy soudu. Přišel za nimi jeden z příslušníků StB, aby ho následovali. Ve vestibulu ležel muž, který křičel, že jej chtějí zabít jako jeho bratra WONKU. Byl vyzván k následování do služebního vozidla, ale neuposlechnul. Chytil se topení a kopal kolem. Křičel stále, že jej chtějí zabít. Do vestibulu přišlo více lidí. Hlídce se podařilo muži nasadit pouta. Za pomoci příslušníků StB jej odnesli do služebního vozidla, protože muž odmítal vstát. Vezli jej na služebnu, přičemž muž se svalil na sedačku auta a kopal do dveří a skla. Přijeli s ním na dvůr Okresní správy SNB Pardubice a za pomoci příslušníků StB, kteří předtím jeli ve svém autě za nimi, jej odnesli do budovy, kde byl umístěn do kanceláře. Muž si nechtěl sednout a lehl si na zem. Po příjezdu lékařky pak odešel pryč (Zdeněk MÁŠA). Není pravdou, že by Jiří WONKA ztratil vědomí nebo zvracel, nebylo s ním hrubě zacházeno. Zákrok netrval takovou dobu. Dalo mu jen práci nasadit pouta a dokončit zákrok, protože kolem sebe kopal. V autě mu sám rovnal bundu, aby mohl dýchat, protože se Jiří WONKA sám od sebe skulil mezi sedadla. O žádném zranění, které měl utrpět při zákroku, neví. Byl ošetřen řádně přivolanou lékařkou a ta musela vědět, zda byl zraněn.

JUDr. Josef NEPOVÍM, nar. [REDAKCE], podal výpověď, že při procesních úkonech ve věci trestního stíhání pro trestný čin pobuřování bylo zjištěno, že je nutno provést výslech Jiřího WONKY, kdy vyšetřování prováděl vyšetřovatel kpt. JUDr. Josef POČTA, nar. [REDAKCE]. Z důvodu místních znalostí byl určen náčelníkem svého odboru vyšetřování k provedení pomoci při ustanovování a výslechů svědků ve Východočeském kraji. Jiřího WONKU znal osobně. Předvolávání Jiřího WONKY zajišťoval cestou Obvodního oddělení VB Vrchlabí. Podle jejich náčelníka předvolávky Jiří WONKA nepřebíral, a k výslechu se tedy nedostavil. Dozvěděli se, že dne 23.11.1988 bude Jiří WONKA přítomen na soudním líčení u Okresního soudu v Pardubicích. Společně tam s JUDr. Josefem POČTOU jeli. Tam oba viděli stát Jiřího WONKU na chodbě soudní budovy. Šel k němu a řekl mu, že s ním potřebuje mluvit a že jej potřebuje vyslechnout jako svědka. Chtěl, ať ho následuje ke služebnímu vozidlu, aby to vyřídili mimo ostatními přítomnými. Toto odmítl. Mezitím hlasatelka oznámila, že se má Jiří WONKA dostavit do jednací síně. Po dobu jednání čekali na chodbě. Po skončení jednání Jiří WONKA vyšel na chodbu a šel s směrem k nim. Pak si sedl na lavici a začal vykřikovat: "Pomoc, chtějí zabít Jiřího WONKU jako mého bratra, uvědomte Svobodnou Evropu, všichni jsou vrahové, vrazi, kteří zabili mého bratra!" Vzhledem k tomu, že počítal s obdobnou scénou, tak se dohodnul v průběhu soudního jednání s náčelníkem Obvodního oddělení VB Pardubice 1, že jim VB poskytne hlídku, která vyčká před soudní budovou a pomůže zamezit případnou výtržnost. Protože Jiří WONKA výtržnost skutečně způsobil, tak jim JUDr. Josef POČTA dal pokyn, aby šli dovnitř. Jiří WONKA stále vyváděl, on ho napomínal. Jeho výkřiky byly stále hlasitější, obsahově byly obdobného rázu, jak již uvedl. Když viděl přicházet příslušníky v uniformách, tak si lehl na zem a chytil se ústředního topení. Příslušníci VB jej upozornili, aby zanechal svého jednání a aby šel s nimi. Mezitím se k incidentu seběhlo více přihlížejících osob. Chtěli zamezit jeho protiprávnímu jednání, tak se rozhodli, že proti Jiřímu WONKOVÍ použijí pouta, bude přenesen do služebního auta a odvezen na Okresní správu SNB Pardubice. Kladl odpor tím, že se stále držel topení a kopal kolem sebe. Protože jej nemohli příslušníci VB sami zvednout, tak jim s JUDr. Josefem POČTOU pomohl. Pomohl dokonce i předseda soudu. Když se podařilo Jiřímu WONKOVÍ nasadit pouta, uchopili jej a odnesli do služebního auta. Byl naložen na zadní sedadlo vleže. Jeli s ním příslušníci VB. Oni jeli za nimi a viděli, že Jiří WONKA kope uvnitř auta do skel. Když dorazili na okresní správu, tak po zastavení se Jiří WONKA vklínil mezi sedadla. Všichni čtyři jej vynesli z auta a přes jeho pasivní i aktivní odpor jej donesli do místnosti Obvodního oddělení VB Pardubice 1. Posadili ho na židli, ale on si lehnul na zem a uváděl, že nemůže sedět, protože má něco s páteří. JUDr. Josef POČTA s ním chtěl mluvit, ale on se odmítal s ním bavit. Stále tvrdil, že je zraněný. Rozhodli se tedy přivolat lékařské ošetření. Ošetření provedla MUDr. Eva PLŠKOVÁ, nar. [REDAKCE], z Okresního ústavu národního zdraví Pardubice. Vyšetření trvalo asi 15 minut a bylo provedeno bez přítomnosti příslušníků VB i StB. Po skončení vyšetření stanovila závěr, že Jiří WONKA není zraněný a že jeho jednání je účelové. Doporučila ho odvézt na psychiatrické vyšetření a podala písemné doporučení. Telefonicky objednali sanitní vozidlo pro převoz Jiřího WONKY. Byl převezen za jeho asistence, ale jeho naložení bylo zase problematické. Do sanitky byl odnesen na nosítkách a byl použit vozík. Viděl však, jak Jiří WONKA z toho vozíku vstal, když šel do ordinace. Tím si ověřil, že jeho jednání bylo účelové. MUDr. Irena ŠPRYŇAROVÁ, nar. [REDAKCE], vypracovala lékařskou zprávu, v níž bylo shrnuto, že Jiří WONKA měl mít lehce pohmožděn palec nohy, kdy toto zranění si způsobil asi křečovitým držením topení na chodbě budovy soudu. Za souhlasu Jiřího WONKY bylo rozhodnuto, že si jej na psychiatrickém oddělení ponechají do druhého dne. Později se dozvěděl, že Jiří WONKA se následně nechal ošetřit asi za tři dny a měl mít jiné zranění. Není si vědom, že by se příslušníci SNB proti němu dopustili hrubého jednání, nelámali mu ruce ani nohy, rovněž není pravda, že ztratil vědomí, zvracel a byl otloukán. Vzhledem k jeho chování bylo upuštěno od záměru jej vyslechnout. Jeho předvedení na Obvodní oddělení VB Pardubice 1 bylo z důvodu zamezení jeho výtržnického jednání, kdyby se s nimi dohodnul na termínu výslechu, nemuselo by k incidentu vůbec dojít.

MUDr. Jiří PATRÁK, nar. [REDAKCE], vypověděl, že dne 26.11.1988 se na chirurgickou ambulanci s doporučením lékaře pohotovostní služby dostavil Jiří WONKA. Vyšetřil ho a zjistil, že na jeho palci je krevní výron na vnitřní ploše, dále jsou zde lehká bolestivost při tlaku ze stran a drobná oděrka nehtového lůžka. Byl proveden rentgen se zjištěním odlomení posledního článku palce bez

posunu. Následoval obklad a klidová léčba do vstřebání výronu a od 30.11.1988 dostal sádru. Zjištěná zlomenina byla čerstvá, stará cca jedna hodina nazpět až týden.

MUDr. Radovana PITHARTOVÁ, nar. [REDAKCE] (již zemřela), pracovala v tehdejší době jako primářka neurologického oddělení Nemocnice s poliklinikou Pardubice. Vypověděla, že u Jiřího WONKY dne 24.11.1988 provedla na základě doporučení psychiatrického oddělení neurologické vyšetření. Stěžoval si na výrazné bolesti krční páteře a na bolesti v palci pravé ruky a ukazoval několik povrchných odřenin v zápěstí a na koleně. Při vyšetření zjistila poruchu hybnosti v krčním úseku páteře - omezenou dynamiku. Palec pravé ruky měl ošetřen z chirurgického oddělení a na rentgenu pravé ruky nebyly známky zlomeniny palce. Povrchové odřeniny na zápěstích a koleně nevyžadovaly chirurgické ošetření. Jiná poranění nezjistila. Po seznámení se závěry vyšetření MUDr. Jiřím PATRÁKEM ze dne 26.11.1988 reagovala tím, že se domnívá, že při vyšetření reflexů na dolních končetinách v zesilovacím manévru, kterého použila, by nutně musela vyvolat bolestivou reakci Jiřího WONKY. Tuto reakci však nezaznamenala. Dále předpokládala, že při chůzi by uvedená zlomenina palce vyvolala bolest. Bolestivou alteraci chůze však nepozorovala. Kdyby měl Jiří WONKA čerstvou zlomeninu, soudí, že by byly patrné lokální změny, např. otok nebo hematoma. Po celou dobu vyšetření se Jiří WONKA nezmínil o bolesti v palci nohy.

Petr PITRA vypověděl, že dne 23.11.1988 měl jako velitel hlídky autohlídku společně s kolegou strážm. Zdeňkem MÁŠOU. Asi o půl druhé odpoledne je stálá služba vyslala před budovu Okresního soudu v Pardubicích, kde na ně měli čekat příslušníci StB s dalšími pokyny. Popsali jim muže, který je v současné době v soudní síni. Upozornili je na to, že s ním budou jednat v budově a je předpoklad ztopení výtržnosti z jeho strany. Oni po domluvě čekali venku, a když by bylo třeba, tak je příslušníci StB zavolají. Asi po hodině pro ně jeden z příslušníků přišel a sdělil, že popsaný muž s nimi nechce mluvit a vyvádí na chodbě. Jeho křik byl slyšet až ven. Po jejich příchodu do vestibulu, jak je uviděl, tak si lehnul na zem a chytil se ústředního topení rukama. Vykřikoval, že jej chce někdo zabít. Kolem byl již hlouček lidí. Přišli k němu, on sám muže vyzval, ať zanechá svého jednání a následuje hlídku. Chtěli ho odvést ke služebnímu vozidlu a poté odvézt na oddělení, neboť bylo cílem zabránit další jeho výtržnosti. Výzvu neuposlechl. Když se k němu přiblížili ve snaze provést zákrok, tak začal kolem sebe kopat. Křičel a opakoval, že ho chtějí zabít. Společně s kolegou z hlídky mu uvolnili ruce od topení a snažili se jej pomocí obou příslušníků StB postavit. To se nepodařilo a muž zůstal sedět s snažil se dostat zpět k topení. Aby mohli dokončit zákrok, tak mu přiložili na ruce před tělo služební pouta. Vzhledem k tomu, že muž nadále kladl odpor, pasivní i aktivní kopáním nohama, museli jej všichni čtyři příslušníci uchopit a nést až ke služebnímu autu. Podařilo se jim jej do služebního vozidla odnést, kdy následně jej umístili na zadní sedadlo. Cestou na obvodní oddělení se muž snažil vykopnout dveře a okno. Jednou museli zastavit, aby nedošlo ke zranění příslušníků ani k poškození vozidla. Srovnali jej, aby si sednul, ale stejně se zkroutil sám a spadnul mezi sedačky. Během jízdy si stěžoval, že ho všechno bolí. Zajeli na dvůr budovy Okresní správy SNB Pardubice a příslušníci StB přijeli za nimi. Po zastavení byl muž vyzván, aby vystoupil a šel s nimi na oddělení. Nevystoupil a kopal kolem sebe. Museli jej odnést do kanceláře Obvodního oddělení Pardubice 1 blízko stálé služby. V kanceláři si lehnul a nechtěl s nikým mluvit. Jen si stěžoval na bolesti. Ví, že přijela lékařka z pohotovosti, jednala s ním a doporučila vyšetření na psychiatrickém oddělení. Sdělila, že muž nemá žádné zranění a že jeho chování vypadá jako účelové. Ještě pomohl naložit muže na nosítka a odnést do sanitního vozu. Více se s ním již nesešel. K případu zpracoval záznamy o použití mírnějších prostředků a o zajištění. Na doplňující otázky dodal, že zákrok proti muži nebyl takové intenzity, aby došlo ke zranění. Bylo použito pouze pout a hmatu a chvatu při uvolňování rukou od topení, jinak jej museli jen nosit. Samotný zákrok trval asi 15 minut a nikdo mu nelámal prsty, neztratil vědomí a nezvracel. Při vědomí byl celou dobu, protože vždy včas začal kopat a křičet.

MUDr. Eva PLŠKOVÁ pracovala v tehdejší době jako závodní lékařka Prefa Pardubice. Sdělila, že dne 23.11.1988 vykonávala službu na lékařské pohotovosti v poliklinice v Pardubicích. Byla přivolána SNB, aby zhodnotila zdravotní potíže Jiřího WONKY. Bylo jí vysvětleno jeho chování, vyšetřila ho bez přítomnosti jiných osob. Při vyšetření byl Jiří WONKA na zemi, odmítal si sednout

i s pomocí. Udával, že jeho zdravotní potíže jsou tak silné a pro bolesti celého těla nemůže vstát ani si sednout. Uváděl, že jej bolí celé tělo, ruce, nohy a že je strašně zmlácený. Objektivním vyšetřením nezjistila žádnou vážnou poruchu zdraví a žádné známky vnějšího násilí. Zlepšení nenastalo ani po aplikaci injekčních sedativ. Jednalo se o seduksen. Po celou dobu vyšetření ležel Jiří WONKA na zemi. Podle jejího názoru se jednalo o hysterickou reakci, a protože nedošlo ke zlepšení po injekci ani po domluvě, doporučila jeho odvoz na psychiatrické oddělení do nemocnice. Po seznámení s výsledkem vyšetření ze dne 26.11.1988, kdy byla u Jiřího WONKY zjištěna zlomenina palce levé nohy, sdělila, že si Jiří WONKA na bolesti a potíže obdobného rázu nestěžoval.

JUDr. Josef POČTA vypověděl, že dne 26.10.1988 bylo zahájeno trestní stíhání ve věci trestného činu pobuřování. Z jednoho procesního úkonu vyplynulo, že jako svědka bylo nutné vyslechnout Jiřího WONKU z Vrchlabí. Přítomnost Jiřího WONKY u výslechu konzultoval s pracovníky StB Hradec Králové, konkrétně JUDr. Josefem NEPOVÍMEM, a Trutnov. Jiří WONKA na předvolánky k výslechu nereagoval. Nepovedlo se jej ani předvést z místa jeho bydliště. V místě bydliště pouze mluvili s jeho matkou, která měla od Jiřího WONKY zakázané přebírat předvolání k jeho výslechu. Od pracovníků Okresní správy SNB Trutnov se poté dozvěděl, že dne 23.11.1988 probíhá v Pardubicích u okresního soudu jednání, jehož se Jiří WONKA účastní jako strana. Jel společně s JUDr. Josefem NEPOVÍMEM, který Jiřího WONKU osobně znal, do Pardubic. V budově soudu byl Jiří WONKA na chodbě v přízemí. Společně šli s kolegou k němu a JUDr. Jiří NEPOVÍM ho oslovil s tím, že s ním potřebují hovořit a rovněž měl nachystanou předvolánku svědka na tentýž den v Pardubicích v 15:30 hodin. Jiří WONKA s nimi ani nepromluvil a odešel do jednací síně. V průběhu soudního jednání zavolał JUDr. Jiří NEPOVÍM na Okresní správu SNB Pardubice a žádal o vyslání hlídky do budovy soudu. Po příjezdu hlídky se s touto dohodli, že počká venku před budovou ve služebním vozidle a bude k dispozici. Předvídali totiž, že ze strany Jiřího WONKY může dojít k výtržnickému jednání. Vyčkávali na konec soudního jednání. Po jeho skončení Jiří WONKA vyšel ze soudní síně a oni šli proti němu. Aniž by došlo k nějakému kontaktu, začal hystericky křičet: "Pomoc, vražda, chtějí zavraždit Jiřího WONKU. Chtějí zabít Jiřího WONKU jako mého bratra, uvědomte Svobodnou Evropu, všichni jsou vrahové"! V průběhu toho šel uvědomit hlídku, která vyčkávala před budovou soudu. Té vysvětlil, že bude nutné provést zákrok, aby bylo zabráněno jednání a chování Jiřího WONKY. Ten stále řval a zvýšil svůj hlas, když přišla hlídka VB v uniformách. Incidentu přihlíželi lidé. Služební zákrok proti Jiřímu WONKOVÍ prováděli všichni příslušníci VB a StB společně. Byla snaha uvolnit držení Jiřího WONKY za radiátor a přiložit mu služební pouta. Jiří WONKA se bránil a kopal kolem sebe, v důsledku čehož upadly na zem jeho (JUDr. Josefa POČTY) hodinky. Kopal i do zdi a do radiátoru. Když se podařilo uvolnit mu ruce, zase se zachytil nohama za přívodní trubku k topení. Nejméně po 10 minutách se ho podařilo zvednout a odnést k vozidlu hlídky. Po celou dobu, kdy byl prováděn zákrok proti němu, tak jen ležel. Byl naložen do služebního auta na zadní sedadlo. Tam začal kopat do oken auta. Příslušníci VB odváželi Jiřího WONKU na Okresní správu SNB Pardubice, oni jeli svým autem za nimi. Tam odnesli Jiřího WONKU do kanceláře. Odmítl se posadit nebo postavit, stále ležel na zemi. Snažil se s ním komunikovat a vysvětlit mu, že je zapotřebí ho vyslechnout jako svědka, on na to reagoval, že ho sice nezná, ale že je stejně člen mafie, která ho chce zavraždit. Bylo vidět, že se s ním nedohodne. Na místo byla přivolána lékařka pohotovostní služby MUDr. Eva PLŠKOVÁ. Ta jej prohlédla bez přítomnosti jiných osob a doporučila jeho odvoz na psychiatrické oddělení nemocnice. Jeho jednání se jí jevilo jako účelové. Dala mu prý injekci na uklidnění. Uvedla, že si Jiří WONKA stěžoval na bolest páteře, ale zranění nezjistila. Na psychiatrii byl odvezen sanitním vozem. Zákrok proti Jiřímu WONKOVÍ byl proveden nikoli v intenzitě, že by ztratil vědomí nebo že by mu bylo způsobeno vážné zranění.

MUDr. Irena ŠPRYŇAROVÁ, nar. [REDAKCE] (již zemřela), tehdy pracovala na psychiatrickém oddělení Okresního ústavu národního zdraví Pardubice jako lékařka. Podala výpověď, že Jiří WONKA byl na jejich oddělení přijat dne 23.11.1988 na základě doporučení MUDr. Evy PLŠKOVÉ. Při vizitě na pokoji, kde byl Jiří WONKA umístěn, tento uvedl, že utrpěl poranění v souvislosti se zákrokem SNB, že má zraněný palec na ruce a bolest krční páteře. Odeslala ho na odborné vyšetření, nejprve na chirurgické a poté na neurologické. Na chirurgii nebyly na palci ruky zjištěny

traumatologické změny ani omezení pohyblivosti, bylo doporučeno pouze palec nějakou dobu nezatěžovat. K bolestem páteře bylo konstatováno, že se jedná o obtíže a nálezy staršího data a bylo poukazováno na funkční nadstavbu. Žádné akutní poškození nebylo nalezeno ani při tomto vyšetření. Když ho na psychiatrické oddělení přijímal direktor nemocnice MUDr. ZDRAŽIL, tak ten u Jiřího WONKY zjistil jen drobné oděrky na zápěstí, které nevyžadovaly žádné ošetření. Jiří WONKA podepsal dobrovolný vstup na jejich psychiatrické oddělení. Po jeho vyšetření nebyly zjištěny žádné duševní choroby, a tak byl následujícího dne 24.11.1988 propuštěn. Jiří WONKA se o bolestech na noze nezmiňoval. Sám jí uvedl jen potíže, které již popsala. Jiří WONKA se před ostatními pacienty nechal slyšet, že byl brutálně manipulován policií a nechával se litovat. Při příjmu uváděl, že upadnul do bezvědomí, ale na druhé straně popisoval podrobné jednání příslušníků SNB, např. jak byl zašlapán do auta. Při příjmu uvedl, že bolesti krční páteře má z 18.2.1987 od pendreku, kterým dostal ve vazbě.

Jiří WONKA sdělil, že na den 23.11.1988 byl předvolán na Okresní soud v Pardubicích ve své věci. Před zahájením soudního jednání si povšimnul na chodbě dvou mužů. Jeden z nich k němu přišel a představil se jako jeho bývalý vyšetřovatel JUDr. Josef NEPOVÍM. Žádal ho, aby s ním šel ven. Dostal po špatných zkušenostech jeho rodiny strach a pojal podezření, že má být zlikvidován. Odmítl s ním tedy hovořit. Mezitím byl již volán k jednání do soudní síně. Před vyhlášením rozsudku si povšiml, že oba muži na něj stále čekají na chodbě. Na to upozornil JUDr. Jiřínu KRAUSOVOU, která u jednání zastupovala stát - protistranu v soudním řízení - a řekl jí, že má strach o svůj život. Totéž sdělil i předsedkyni senátu. Když vyšel ze soudní síně a viděl, že JUDr. Josef NEPOVÍM s kolegou jsou stále na chodbě, začal křičet o pomoc. Báł se, že mu budou bránit v odchodu ze soudní budovy. Chytil se ústředního topení a hned si lehnul na zem. Stále křičel o pomoc. Pamatuje si, že na místo přišli nejméně další dva příslušníci v uniformách. Byl všelijak lámán a přitom mu bylo pohmožděno zápěstí, došlo k lámání prstů, aby ho odtrhli od ústředního topení a cloumali s ním. Myslí si, že takto s ním zacházeli všichni. Křičel bolestí a upozorňoval na své staré zranění na krční páteři. Chvillemi bolestí ztrácel vědomí. Najednou procitl, až když měl na ruce natažená pouta, od kterých měl na zápěstí rýhy. Probudil se, až když ho cpali do auta. Křičel, ať s ním zacházejí lépe. Při zavírání dveří ho uhodili několikrát do nohy. Měl přetažený kabát přes hlavu, tak nic moc neviděl. Byl nacpán mezi sedadla přední a zadní a myslí, že měl skřípnuté koleno a měl na pravém koleně modřinu. Když křičel, protože se dusil, tak se tomu některý z příslušníků smál. Dokonce měl pocity na zvracení, ale zvracet nemohl, protože měl přes hlavu natažený ten kabát. Procitl, až když ho vytahovali z auta. Nesli ho po schodech a křičel, ať ho nemlátí o schody, protože mu o schody otloukali nohy. Některý z příslušníků mu lámal prsty na ruku a připomínal, že je bratrem Pavla WONKY. Někdo jim radil, ať dveře otevírají jeho hlavou jako beranidlem. Byl položen na zem v nějaké místnosti. Nemohl se ani hnout pro bolest jeho krční páteře. Byla přivolána lékařka, která mu píchla nějakou injekci. Poté byl odvezen na psychiatrii, kde nakonec souhlasil s vyšetřením. Největší bolesti měl v pravé ruce a tato mu byla rentgenována a nic zlomeného nebylo. Dále mu rentgenovali krční páteř a výsledek nezná. Následovalo neurologické vyšetření. Druhý den byl propuštěn. Dojel domů a pro bolesti musel ležet. Pozoroval, že má palec nohy modrý, tak dne 26.11.1988 navštívil pohotovostní službu ve Vrchlabí. Absolvoval rentgen, zjistili mu zlomeninu palce nohy a dostal fixaci. Byla mu vystavena pracovní neschopnost, která trvá i v době, co podal výpověď, tj. 29.12.1988. Dne 28.12.1988 mu byla sundána sádrová fixace, kdy nadále musí chodit za pomoci hole. Pamatoval si, že se měl v září 1988 dostavit na Obvodní oddělení VB Vrchlabí, kde měl podat výpověď stran jeho bývalého zaměstnání. Tam ale nešel, protože dostal strach, že s ním něco udělají. V budově soudu se choval tak, jak popsal, z toho důvodu, že dostal panickou hrůzu o svůj život a doufal, že mu někdo v soudní budově pomůže. JUDr. Josefa NEPOVÍMA znal již předtím, byl (Jiří WONKA) jedním z odsouzených v politickém procesu, ve kterém tento příslušník vykonával vyšetřování. Závěrem dodal, že je přesvědčen, že celá akce ho má zastrašit při odhalování nezákonných praktik příslušníků StB Hradec Králové, mj. i JUDr. Josefa NEPOVÍMA, na které podal již několik stížností a trestních oznámení pro podezření z falšování některých svědeckých výpovědí.

Do spisu č. j. KS-68/IN-88 byly založeny lékařské zprávy, které dokládají skutečnosti popsané výpověďmi lékařů. V lékařské zprávě Nemocnice s poliklinikou Vrchlabí ze dne 5.1.1989 je

uvedeno, že rentgenovým vyšetřením ze dne 26.11.1988 byla Jiřímu WONKOVI zjištěna zlomenina base distálního článku palce levé dolní končetiny a že zranění mohlo být způsobeno tak, jak uvádí zraněný, tedy při zákroku VB přivřením nohy dveřmi auta, přičemž byla Jiřímu WONKOVI přiznána pracovní neschopnost od 28.11.1988 do 30.12.1988, která byla následujícím dnem ukončena jeho vyléčením.

V úředním záznamu ze dne 23.11.1988 o zajištění Jiřího WONKY jsou popsány okolnosti zajištění následovně. Jmenovaný ve vestibulu Okresního soudu v Pardubicích tropil výtržnost tím, že křičel, že jej údajně chce někdo zabít, na výzvu příslušníků SNB, aby přestal křičet, si lehl na zem a hlídce kladl pasivní odpor. Jeho jednání bylo přítomno osazenstvo soudu. Proto byl ve 14:50 hod. zajištěn podle § 23 zákona o SNB. Služební úkon byl prováděn ve spolupráci orgána Odboru vyšetřování Hradec Králové. Poté byl jmenovaný služebním vozidlem převezen na Obvodní oddělení VB Pardubice 1. Propuštěn ze zajištění byl dne 23.11.1988 v 17:15 hod. převozem na psychiatrické oddělení Okresního ústavu národního zdraví Pardubice. Záznam vypracoval Petr PITRA.

V hlášení ze dne 23.11.1988 o použití mírnějšího prostředku podle § 32/1 zákona o SNB, konkrétně chvatů a hmatů sebeobrany a pout, proti Jiřímu WONKOVI byly jeho zpracovatelem Petrem PITROU uvedeny tytéž okolnosti zákroku s tím, že osoba, proti které byl zákrok proveden, nebyla zraněna. Náčelníkem Obvodního oddělení VB Pardubice byl zákrok následujícího dne prošetřen a vyhodnocen jako zcela oprávněný.

Vyšetřovatel přiložil do spisu č. j. KS-68/IN-88 úřední záznam datovaný na den 24.11.1988 a označený spisovou značkou ČVS:787/88, který vypracovali a podepsali kpt. JUDr. Josef POČTA a kpt. JUDr. Josef NEPOVÍM. V tomto záznamu se konstatuje, že v souvislosti s vyšetřováním trestného činu pobuřování ve smyslu § 100/1 a) trestního zákona bylo nutné vyslechnout jako svědka Jiřího WONKU, a protože byly vyčerpány všechny možnosti k doručení předvolání svědka ve smyslu § 98 trestního řádu, bylo rozhodnuto předat předvolání svědka a zároveň s ním dohodnout závazný termín výslechu po skončení soudního jednání, které měl Jiří WONKA dne 23.11.1988 u Okresního soudu v Pardubicích. Dále je v úředním záznamu popsána prověřovaná událost.

Trestní spis č. j. KS-68/IN-88 byl ukončen usnesením vyšetřovatele o jeho odložení podle § 159/1 trestního řádu ve znění účinném do 31.1.1990, neboť v uvedené věci nebyl zjištěn trestný čin ani nebylo na místě věc vyřídit jinak. V usnesení mj. vyšetřovatel uvedl, že pohmožděniny, které byly Jiřímu WONKOVI ošetřeny v nemocnici v Pardubicích, vznikly při zákroku příslušníků SNB dne 23.11.1988, neboť kladl pasivní a aktivní odpor. Doba vzniku zlomeniny palce levé nohy, kterou si nechal ošetřit s odstupem tří dnů od zákroku, se nepodařila provedeným šetřením přesně zjistit. Lze připustit, že mu mohla být způsobena při zákroku příslušníků SNB, i když měl na nohou pevnou obuv. Toto zranění by si však zavinil sám, a to kladením aktivního a pasivního odporu při zákroku příslušníků SNB v době, kdy svým chováním tropil výtržnost a narušoval veřejný pořádek. Proti rozhodnutí vyšetřovatele podal Jiří WONKA dne 17.1.1989 stížnost, která byla usnesením náměstka vojenského obvodového prokurátora dne 30.1.1989, č. j. 2 OPn 114/89, zamítnuta jako nedůvodná.

Z veřejně přístupné publikace Charta 77: Dokumenty 1977-1989 vydané Ústavem pro soudobé dějiny Akademie věd ČR, ISBN 978-80-7285-084-6, bylo zjištěno, že poškozený Jiří WONKA je evidován v seznamu signatářů Prohlášení Charty 77 od 30.9.1987.

Poškozený podal dne 11.4.2012 žádost adresovanou na Ministerstvo obrany České republiky o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu podle zák. č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění účinném do 31.12.2014. Spis, jenž byl ministerstvem pol. orgánu poskytnut, obsahuje odborné stanovisko Archivu bezpečnostních složek, č. j. ABS 8463/2015 ODP, ve kterém se uvádí, že Jiří WONKA byl odsouzen Městským soudem v Praze, č. j. 1 T 5/87, v hlavním líčení konaném ve dnech 20.-22. a 25.-26.5.1987 za

spáchání trestného činu pobuřování podle § 100/1 a) trestního zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na jeden rok.

V jmenných evidencích Archivu bezpečnostních složek bylo pol. orgánem zjištěno, že Jiří WONKA byl od 13.4.1988 veden na Okresní správě SNB Trutnov ve svazku kontrarozvědného rozpracování typu signální s registrační číslo 23673 a pod krycím jménem "SKLADNÍK" a dále od 26.3.1987 ve svazku typu nepřátelská osoba, stejné registrační číslo a tentýž krycí název, III. kategorie a ode dne 16.6.1989 pod novým registračním číslem 25030 II. kategorie ve smyslu nařízení federálního ministra vnitra ČSSR č. 21/1978, tj. protisocialisticky zaměřená osoba, která zaujímá vyčkávací stanovisko a v době mimořádných událostí se může zapojit do aktivní činnosti proti státu, resp. osoba nebezpečně protisocialisticky zaměřená, která udržuje styky s dalšími reakčními silami doma i v zahraničí, působí nepřátelsky ve svém okolí a při mimořádných událostech se zapojuje do aktivní činnosti proti státu. V řádku s názvy svazků je podepsán operativní pracovník, který svazek přijal, pol. orgánem ztotožněný JUDr. Bohuslav STEINER, nar. [REDAKCE]. Oba svazky byly před rokem 1989 zničeny.

Jméno poškozeného Jiřího WONKY prochází ve spisu typu prověřovaná osoba reg. č. 22506 pod krycím jménem "TRAMP", který byl zaveden Oddělením StB při Okresní správě SNB Trutnov. Konkrétně ve vyhodnocení materiálů ve spisu "TRAMP" ze dne 20.1.1989 se uvádí, že bratr poškozeného Pavel WONKA, nar. [REDAKCE], byl několikrát trestán za protistátní trestnou činnost a udržoval styky se signatáři Charty 77 v ČSSR. V [REDAKCE] zemřel a jeho úmrtí ve věznicích v Hradci Králové bylo zneužito k vyvolání protisocialistické kampaně za podpory ideodiverzních center. Jeho bratr Jiří WONKA byl rovněž soudně trestán za protistátní trestnou činnost, je stoupencem Charty 77 a udržuje styky na představitele československé opozice, zejména Charty 77. Navštěvuje Zastupitelský úřad Spolkové republiky Německo a udržuje čilou korespondenci do kapitalistických států.

Dále bylo od Archivu bezpečnostních složek zjištěno, že Jiří WONKA byl evidován v celostátním objektovém svazku reg. č. 2223 s krycím názvem "PROTISTÁT. TISKOVINY" vedeném centrální X. správou SNB (v rámci reorganizace později včleněnou pod II. správu SNB), a sice kvůli záchytu korespondenčního lístku se závadným charakterem, který Jiří WONKA odeslal odsouzenému Petru HAUPTMANNOVI, nar. [REDAKCE], do Nápravného výchovného ústavu Minkovice. Operativní záznam o tomto záchytu sepsal příslušník Útvaru nápravné výchovy Liberec Jaromír TOMAN, nar. [REDAKCE]. Na objektovém svazku "PROTISTÁT. TISKOVINY" se rovněž vyskytovalo jméno bývalé příslušnice Sboru nápravné výchovy Libuše JELÍNKOVÉ, nar. [REDAKCE].

Byly prověřeny roční plány II. odboru Správy StB Hradec Králové, jejich vyhodnocení, denní informace ze Správy StB Hradec Králové, informace o plnění úkolů Správy StB v krajích, denní informace Správy StB Hradec Králové a plány práce Okresní správy SNB Trutnov, vše za léta od 1986-1990. V ročním plánu Okresní správy SNB Trutnov za rok 1989 byla dohledána zmínka o Jiřím WONKOVI, a sice aby byly zjišťovány záměry nepřátelských skupin a osob, konkrétně i "SKLADNÍKA", ke zneužití prvního výročí úmrtí Pavla WONKY a současně odhalována spojení československých občanů na ideodiverzní centra. Za tento úkol měl zodpovídat zástupce náčelníka Okresní správy SNB Trutnov pro StB již zmíněný JUDr. Bohuslav STEINER.

Přes Archiv bezpečnostních složek byli ztotožněni zájmoví příslušníci, kteří byli s poškozeným ve služebním styku nebo se podíleli na rozpracování materiálů vedených na poškozeného. Kromě již jmenovaných příslušníků byli ztotožněni JUDr. Pavel BOBR, nar. [REDAKCE] (již zemřel), náčelník Okresní správy SNB Trutnov, Vlastimil BURÝŠEK, nar. [REDAKCE] (již zemřel), starší referent Oddělení obecné kriminality Odboru VB Okresní správy SNB Trutnov, JUDr. Jaroslav KANDL, nar. [REDAKCE] (již zemřel), náčelník Obvodního oddělení VB Vrchlabí, Vladislav MACHAČKA, nar. [REDAKCE], a Jaroslav SKRBEK, nar. [REDAKCE], oba zařazení na Obvodním oddělení VB Vrchlabí, a Luděk OUŘEDNÍČEK, nar. [REDAKCE] (již zemřel), starší referent Oddělení StB při Okresní správě SNB Trutnov. Poslední jmenovaný měl ve zpracování svazek kontrarozvědného rozpracování "SKLADNÍK".

Pol. orgán během prověřování vyzval níže jmenované osoby k podání vysvětlení podle § 158/6 tr. ř.

Libuše JELÍNKOVÁ uvedla, že na X. správě SNB vykonávala funkci staršího referenta na úseku administrativy, evidovala rozkazy a kontrolovala administrativní náležitosti. Objektový svazek "PROTISTÁT. TISKOVINY" zřejmě dne 3.5.1988 kontrolovala, ale k obsahu svazku se nemůže nijak vyjádřit, stejně jako k Jiřímu WONKOVI, protože předmětný svazek kontrolovala pouze po administrativní stránce.

Vladislav MACHAČKA v roce 1988 pracoval na Obvodním oddělení VB Vrchlabí ve funkci staršího inspektora pořádkové služby. V tehdejší době vůbec Jiřího WONKU neznal, znal jen jeho bratra Pavla. Ve Vrchlabí se Jiří WONKA vůbec nevyskytoval. Ví, že na oddělení chodily obsílky, kdy se mělo zjistit, kde Jiří WONKA pracuje, jenže on nikdy nebyl ve svém bydlišti k dostižení.

Zdeněk MÁŠA, který byl dne 23.11.1988 zařazen na hlídkové službě u Obvodního oddělení VB Pardubice 1, si na událost s Jiřím WONKOU ze dne 23.11.1988 vzhledem k časovému odstupu nepamatuje.

Prověřovaný JUDr. Josef NEPOVÍM v předmětné době působil ve funkci vyšetřovatele StB Krajské správy SNB Hradec Králové. Vedením mu bylo přiděleno dožádání na provedení výslechu Jiřího WONKY. Příslušník dožadujícího útvaru měl informaci, že jmenovaný má být u soudu. S tímto příslušníkem se vydali do budovy soudu, kde počkali, až Jiří WONKA ukončí proces, a při odchodu s ním chtěli mluvit z důvodu provedení výslechu. V budově tedy čekali, a když se mu představili, tak začal křičet, že ho chtějí zabít. Když viděli jeho reakci, tak ve výzvě ustali, jelikož se kvůli jeho řevu začali sbíhat lidé, aby se šli podívat, co se děje. S ohledem na vyhrocenou situaci se na místo dostavila uniformovaná hlídka VB. Byl proveden zákrok proti němu, jehož se neúčastnil, a co se dělo po odvedení Jiřího WONKY z budovy soudu, nic neví, to se ho již netýkalo. Žádné zranění Jiřího WONKY nezaregistroval.

MUDr. Jiří PATRÁK uvedl, že i přes dlouhou dobu od skutku si poměrně dobře vše vybavuje a pamatuje. Pracoval tehdy jako lékař v Nemocnici s poliklinikou Vrchlabí na chirurgické ambulanci. Pacient Jiří WONKA se dne 26.11.1988 dostavil k chirurgickému ošetření do chirurgické ambulance, kde tehdy pracoval jako lékař. Jiří WONKA uvedl, že byl před třemi dny zadržen SNB v Pardubicích, že byl mimo jiné připoután k radiátoru ústředního topení a sděloval mu, že ho od té doby bolí palec pravé nohy, se kterým, přišel k chirurgickému ošetření. Klinickým vyšetřením i rentgenovým vyšetřením tehdy zjistil zlomeninu koncového článku palce pravé nohy bez posunu (poznámka pol. orgánu: v předmětných lékařských zprávách se uvádí zjištění zlomeniny palce levé dolní končetiny, nikoli pravé).

Petr PITRA si na zákrok v budově Okresního soudu v Pardubicích proti Jiřímu WONKOVI nevzpomíná, stejně tak mu nic neříká jeho jméno. Od července 1988 byl zařazen na hlídkové službě při Obvodním oddělení VB Pardubice 1. Tehdy k soudu jezdili jako hlídka velmi často a na jednotlivé případy si již nevzpomíná.

Prověřovaný JUDr. Josef POČTA nemohl podat vysvětlení, protože dne [REDAKCE] zemřel, jak je konstatováno v úmrtním listu založeném v knize úmrtí matričního Úřadu městské části Praha 8.

MUDr. Eva PLŠKOVÁ podala vysvětlení, že v dané době pracovala jako obvodní lékařka s pohotovostní službou v Pardubicích. K předmětné události si vzpomíná, že byla přivolána do budovy současné policie, kde měla prohlédnout pána. Jednalo se o prohlídku, zda nemá nějaké zranění. Vzpomíná si, že si stěžoval na zacházení ze strany příslušníků. Po prohlídce muže zjistila, že nemá žádná viditelná poranění a nebylo potřeba žádné další ošetření. Prohlídku provedla bez přítomnosti jiných osob. Při prohlídce nezjistila žádnou zlomeninu palce a nevzpomíná si, že by doporučila odvézt muže na psychiatrické oddělení.

Jaroslav SKRBEK byl v roce 1988 zařazen na Obvodním oddělení VB Vrchlabí ve funkci vyhledavatele. Jiřího WONKU osobně vůbec neznal, jen podle jména. Znal jen jeho bratra Pavla a jeho mámu. Bydleli ve Vrchlabí.

JUDr. Bohuslav STEINER nastoupil v roce 1983 nebo 1984 na Okresní správu SNB Trutnov do funkce zástupce náčelníka pro StB. Měl na starost kontrolu práce podřízených. Na oddělení měli kontrarozvědku vnějšího a vnitřního nepřítele a ochranu ekonomiky. Jeho podřízený Luděk OUŘEDNÍČEK měl na starost vnitřní zpravodajství. Jiřího WONKU zná jen z médií. Nikdy se s ním nesetkal ani nijak nejednal. Název svazku "SKLADNÍK", pod kterým měl být rozpracován Jiří WONKA, mu nic neříká. Takové jméno by si pamatoval. Poté, co byl JUDr. Bohuslav STEINER konfrontován jeho podpisem na řádku "SKLADNÍK" v registru svazků Okresní správy SNB Trutnov, uvedl, že se jedná o jeho podpis, ale na nic konkrétního si nepamatuje. Pravděpodobně k založení svazku "SKLADNÍK" vzešlo z pokynu II. odboru Krajské správy SNB Hradec Králové. Ani po předložení ročního plánu práce Okresní správy SNB Trutnov na rok 1989 si na nic nepamatoval.

Jiří WONKA uvedl, že v době normalizace podporoval svého bratra Pavla, který byl neustále pronásledovaný ze strany StB. Dále vytvořili výbor na ochranu práv jeho švagrové. Dále v roce 1984 vyzval k abdikaci prezidenta HUSÁKA, poté ho začali sledovat příslušníci StB Náchod. Hlavní perzekuce začala v roce 1986, kdy se svým bratrem ohlásili kandidaturu nezávislých poslanců. Co se týče předmětné události, tak u Okresního soudu v Pardubicích probíhalo řízení, kdy on žaloval stát asi o částku 7.500 Kčs. Na chodbě soudu na něj čekal jeden z hlavních vyšetřovatelů StB JUDr. Josef NEPOVÍM a druhý příslušník jménem POČTA. Odmítl s nimi komunikovat, a zatímco probíhalo soudní řízení, příslušníci čekali venku. Po konci jednání chtěl odejít, ale příslušníci mu zabránili v odchodu. Dostal strach, že ho budou chtít odvést pryč a zabít ho jako jeho bratra Pavla. Začal křičet o pomoc, že ho chtějí zabít, a držel se ústředního topení. Viděly to soudkyně a nikdo nic neřekl. Jelikož se držel a kladl pasivní odpor, nemohli ho příslušníci StB zvládnout, a tak přivolali další posilu. V momentě, kdy ho odtrhávali od topení, došlo k jeho zranění, a to tak, že mu zlomili palec levé nohy a způsobili mu pohmoždění obou rukou a zad a dále mu způsobili odřeniny na rukou. V této přesile ho přemohli, odnesli a odvezli ho autem na nějakou služebnu v Pardubicích. Tam byla na místě doktorka, tato ho měla prohlédnout. Dala mu násilím injekci do ruky, co to bylo za injekci, neví. Žádné změny na sobě nepozoroval, asi se jednalo o uklidňující injekci. Po ní byl ihned odvezen na psychiatrii, kde ho vyšetřili, nezjistili v něm žádnou poruchu a druhý den ráno ho pustili pryč. Z psychiatrie zašel do nemocnice na rentgen, kde mu zjistili zlomeninu. Tuto zlomeninu dal do souvislosti se zákrokem příslušníků SNB.

Do spisu byly založeny osobní evidenční karty prověřovaných. Prověřovaný JUDr. Josef NEPOVÍM vykonával od 1.10.1988 funkci vyšetřovatele na Odboru vyšetřování StB Hradec Králové, Správy vyšetřování StB FMV. Dne 9.9.1986 byl služebně odměněn částkou 1.200 Kčs za aktivní přístup při vyšetřování rozsáhlé trestné činnosti obviněného WONKY a spol. To koresponduje s tvrzením poškozeného Jiřího WONKY, že se s JUDr. Josefem NEPOVÍMEM znali před 23.11.1988, když vedl v této věci vyšetřování. JUDr. Josef POČTA vykonával od 1.10.1988 funkci staršího vyšetřovatele specialistu na Odboru vyšetřování StB Praha, Správy vyšetřování FMV.

Podle § 105/1 tr. ř. podal MUDr. Jiří PATRÁK, vedoucí lékař sanatoria ANSA Sanatorium, s.r.o., odborné vyjádření týkající se zranění poškozeného Jiřího WONKY. Konstatoval, že zlomenina palce levé nohy poškozeného mohla být způsobena použitím donucovacích prostředků, resp. připoutáním k ústřednímu topení, přičemž kromě bolestí a obtížného došlapu tento typ úrazu nevyžaduje bezprostřední neodkladné vyšetření a ošetření, klidně mohl mít pacient obtíže tři a více dní, než ho pak obtíže následně přivedly k lékaři. Teoreticky je možné, že zlomenina palce levé nohy nastala dříve nebo později po předmětné události, tedy bez souvislosti se zákrokem proti poškozenému; konkrétní přesný čas úrazového děje se nedá nikdy určit, ale ze zkušenosti plyne, že pacienti vždy sdělují lékaři při prvním ošetření autentický úrazový děj, kterým se jim jejich úraz udal. Jestliže charakter úrazu odpovídá popsanému úrazovému ději, nevzniká jakákoli pochybnost, že k úrazu došlo popsaným způsobem. Úrazový děj pro zlomeninu kosti - byt'

posledního článku palce - vzniká násilným páčením, resp. hmožděním poraněné části končetiny, při kterém jde o děj s tzv. high energy trauma. Je prakticky vyloučeno, aby si takové zranění pacient způsobil sám. Ještě by šlo připustit v tomto směru jen zhmoždění měkkých tkání, oděrky a podobně, ale figuruje-li v objektivní diagnóze potvrzené rentgenové vyšetřením zlomenina článku palce, v žádném případě to nelze považovat za důsledek sebepoškození. Doba pracovní neschopnosti, jak z lékařské dokumentace plyne, byla v té době u Jiřího WONKY pětitydenní, ale obecně lze říci, že s použitím tehdejších léčebných metod odpovídá době šesti až sedmi týdnů.

Usnesením Okresního soudu v Pardubicích, č. j. 2 Nt 1131/2020-166, bylo rozhodnuto, že Jiří WONKA je účasten soudní rehabilitace podle § 33/2 zák. č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve vztahu k omezení jeho osobní svobody ve dnech 23.-24.11.1988. Soud konstatoval notorietu, že Jiří WONKA byl účastníkem aktivního odporu proti komunistickému totalitnímu systému; byl v souvislosti s politickými trestnými činy v roce 1987 odsouzen a následně v roce 1990 rehabilitován. Dále soud konstatoval, že skutečně došlo k omezení osobní svobody a následně hospitalizaci Jiřího WONKY ve dnech 23.-24.11.1988. Z výpovědi příslušníků StB je zřejmé, že jednání Jiřího WONKY vnímali jako výtržnost a narušování veřejného pořádku, a proto jej omezili na svobodu. Uváděli, že jej chtěli předvést jako svědka ve věci pod ČVS:787/88, avšak bylo doloženo, že spisový materiál v této věci již pravděpodobně neexistuje. Archiv bezpečnostních složek totiž odpověděl, že se vyšetřovací spis ČVS:787/88 z provenience Správy StB Praha v jejich archivu nenachází a nemá v jejich fondech ani deníky vyšetřovacích spisů této součásti z roku 1988, takže nelze říci, zda byl zmíněný vyšetřovací spis skartován. Přesto v této pochybnosti Okresní soud v Pardubicích rozhodl o rehabilitaci Jiřího WONKY, neboť podle nálezu Ústavního soudu ze dne 12.3.2001, sp. zn. II. ÚS 187/2000, má být v pochybnostech postupováno ve prospěch navrhovatele.

V návaznosti na to pol. orgán dožádal Archiv bezpečnostních složek o hloubkové šetření v jeho sbírkách s cílem dohledat a poskytnout vyšetřovací spis ČVS:787/88, přičemž tento byl nakonec nalezen ve sbírce Správa vyšetřování StB - vyšetřovací spisy: arch. č. V-41472 MV a poskytnut pol. orgánu. Jeho vyhodnocením byly zjištěny rozpory v tvrzení příslušníků StB JUDr. Josefa NEPOVÍMA a JUDr. Josefa POČTY. Za prvé vyšetřovací spis vedl vyšetřovatel kpt. Josef KRPÁLEK z Odboru vyšetřování StB Správy SNB hlavního města Prahy a Středočeského kraje, nikoli JUDr. Josef POČTA, který měl vést vyšetřování a dožádat JUDr. Josefa NEPOVÍMA o výsledky Jiřího WONKY (mj. JUDr. Josef POČTA není ve vyšetřovacím spisu podepsán pod žádným úkonem). Za druhé spis se týkal podezření z trestného činu opuštění republiky podle § 109/2 trestního zákona ve znění účinném do 13.2.1989, nikoli trestného činu pobuřování podle § 100/1 a) trestního zákona. Za třetí trestného činu se měli dopustit manželé Pavel a Eliška VOSKOVI, kteří neměli s poškozeným žádnou spojitost, jak pol. orgán uvádí dále. Za čtvrté ze spisu vyplývá, že se na něj dne 27.10.1988 vztahovala amnestie prezidenta republiky, tedy zhruba čtyři týdny před skutkem, který je popsán ve výroku usnesení, a na základě této amnestie byl dne 20.12.1988 odložen podle § 159/2 trestního řádu ve znění účinném do 31.1.1990 ve spojení s ustanovením § 11/1 a) trestního řádu ve znění účinném do 31.1.1990. A za páté předmětný spis neobsahuje žádný úřední záznam ze dne 24.11.1988, označený spisovou značkou ČVS:787/88, kterým prověřování JUDr. Josef NEPOVÍM a JUDr. Josef POČTA podložili svůj záznam a který - pro připomenutí - byl předložen vyšetřovateli inspekce náčelníka Krajské správy SNB Hradec Králové, jenž danou událost prověřoval pod č. j. VV-68/IN-88. Popsaná zjištění zakládají důvodné podezření, že vyšetřovací spis ČVS:787/88 byl prověřovanými vybrán náhodně pro své krytí, neboť žádný důvod vyslechnout poškozeného jako svědka ve skutečnosti neexistoval. Pro úplnost a vyloučení možné administrativní chyby byly prověřeny i vyšetřovací spisy Správy vyšetřování StB, Správy SNB hlavního města Prahy a Středočeského kraje pod ČVS:778/88, ČVS:788/88, ČVS:877/88, ČVS:878/88 a ČVS:887/88 s výsledkem, že buď se opět týkaly zcela jiné věci, nebo nikdy neexistovaly.

Pochybnost o důvodnosti zákroku proti poškozenému dokládá i doplňující vyjádření poškozeného, že po jeho omezení na osobní svobodu ve dnech 23.-24.11.1988 již nebyl ze strany příslušníků StB kontaktován a žádnou svědeckou výpověď nikdy nepodal. O manželích VOSKOVÝCH nikdy

neslyšel a nikdo ho ohledně nich nikdy nevyšetřoval. Následným šetřením bylo zjištěno, že manželé VOSKOVI již zemřeli.

Z Archivu bezpečnostních složek byla pol. orgánem vyžádána směrnice, vydaná rozkazem federálního ministra vnitra č. 2/1978, o činnosti pracovníků kontrarozvědky. Z ní je zřejmé následující. Čl. 24 této směrnice členil svazky podle jejich charakteru a stádia rozpracování na signální, osobní, pátrací a kontrolní. Čl. 25 této směrnice vymezuje důvod založení signálního svazku a tím je prověření signálů za účelem potvrzení nebo vyvrácení podezření z trestné činnosti. Prověřování v signálních svazcích se zahajuje na základě schváleného návrhu operativního pracovníka a jeho součástí je plán kontrarozvědných opatření k prověření signálu. Signálem je každý zhodnocený poznatek nasvědčující tomu, že dochází nebo již došlo k trestnému činu v jakémkoli vývojovém stádiu nebo jinému jednání proti chráněným zájmům (čl. 7 této směrnice). Jak uvádí čl. 44 c) 1. této směrnice, založení signálního svazku schvaluje náčelník odboru správy StB. Jedním ze způsobů zakončení prověřování signálu je podle čl. 10 a) této směrnice potvrzení a zadokumentování signálu v intencích trestního řádu, přičemž je zároveň přistoupeno k vhodné formě realizace podle čl. 33 této směrnice (preventivně výchovné opatření, zpravodajské využití, předání jiným orgánům atakdále). Podle čl. 26 se osobní svazky zakládají na osoby, na něž bylo již důvodné podezření z trestné činnosti potvrzeno. Rozpracování v osobních svazcích se zahajuje na základě schváleného návrhu, jehož součástí je podrobné vyhodnocení všech získaných státobezpečnostních poznatků a dokumentů a plán kontrarozvědných opatření obsahující cíl, způsob zavedení a vyvedení agentury, druhy a způsoby nasazování zpravodajsko-technických úkonů a opatření, popřípadě jiná opatření, která povedou k urychlenému a objektivnímu rozpracování. Pojem rozpracování je ve smyslu této směrnice dvojitý. Za prvé je myšleno jako tzv. kontrarozvědné rozpracování (čl. 6 této směrnice) jakožto aktivní, cílevědomá, plánovitá konspirativní činnost kontrarozvědky, a to základě ověřeného konkrétního poznatku, jehož obsah svědčí o tom, že působením vnějšího a vnitřního nepřitele došlo nebo může dojít k porušení právních předpisů. Za druhé se jedná o tzv. rozpracování případu, které nastává v momentě prověřeného signálu – až když je potvrzen signál, tedy z toho vyplývá, že není prováděno u svazků typů signálních – a je závažnou fází činnosti pro zjišťování a objasňování rozsahu, příčin, podmínek, motivací a společenské nebezpečnosti trestné činnosti.

Kategorizace tzv. nepřátelských osob vycházela z nařízení federálního ministra vnitra č. 21/1978, kterým se vydávají Směrnice pro evidenci osob ohrožujících vnitřní pořádek a bezpečnost státu. V čl. 6 této směrnice jsou vymezeny osoby podléhající evidenci, stručně se jedná o představitele pravicového oportunistu, sionismu, trockismu, nacionalismu, maoismu, Charty 77 aj., o představitele antisocialistických sil, vykořisťovatelských tříd, kapitalistického státního a hospodářského aparátu, o autory, rozmnožovatele a šířitele protisocialistických a protizákonných pamfletů a tiskovin, o organizátory a účastníky protisocialistických a protisovětských akcí atakdále.

Po kvalifikovaném posouzení všech skutkových okolností dospěl pol. orgán k závěru o trestní odpovědnosti prověřovaného JUDr. Josefa NEPOVÍMA, ovšem nikoli na zvlášť závažném zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329/1 a), 2 b) tr. z. ve znění účinném do 30.11.2011 spočívajícím ve způsobení škody na jiném pro jeho politické přesvědčení, pro jehož podezření zahájil úkony trestního řízení, ale na trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158/1 a) trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990 v souběhu s trestným činem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 223/1, 2 trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990.

Východiskem pro právní kvalifikaci skutku podle § 329/1 a), 2 b) tr. z. ve znění účinném do 30.11.2011 je aplikace kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele; vzhledem k okolnostem bral pol. orgán v úvahu aplikaci podle § 158/1 a), 2 c) trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990, tedy zákona účinného v době spáchání trestného činu, spočívající ve způsobení zvlášť závažného následku. S odkazem na výjimku uplatňování zákazu retroaktivity za předpokladu, že jsou účinky zákona účinného v pozdější době pro pachatele příznivější, by tedy musel skutek kvalifikovat podle § 329/1 a), 2 b) trestního zákoníku ve znění účinném do 30.11.2011, jehož ustanovení je typovými znaky přílehlavé ke

zmíněnému ustanovení trestního zákona ve znění účinném do 30.9.1990 a zároveň ohrožuje pachatele nižší trestní sazbou od dvou do deseti let namísto od tří do deseti let odnětí svobody.

Pol. orgán se zabýval otázkou, zda jednáním prověřovaného došlo ke způsobení zvláště závažného následku, a dospěl k závěru, že nikoli. Judikatura charakterizuje zvláště závažný následek jako obzvláště závažný zásah do osobní svobody občana, do ochrany života a zdraví občana nebo jiných základních lidských práv a svobod (Nejvyšší soud ČR, sp. zn. 4 Tz 260/2001). V daném případě takový následek absentuje, neboť zásah do osobní svobody poškozeného a do jeho zdraví v tomto konkrétním případě nedosáhl co do jeho délky (cca 24 hodin včetně krátké hospitalizace za účelem vyšetření na psychiatrii) a intenzity kvality zvláště závažného následku ve formě obzvláště závažného zásahu do osobní svobody, života a zdraví poškozeného.

Pol. orgán uzavírá, že popsany zásah do práv poškozeného pokrývá základní skutková podstata trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele vyjádřená v § 158/1 písm. a) trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990 v souběhu s trestným činem ublížení na zdraví podle § 223/1, 2 trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990 (od 1.7.1990 u tohoto trestného činu nikdy nedošlo ke snížení trestní sazby, aby mohlo být aplikováno jiné ustanovení příznivější pro prověřovaného).

Skutková podstata trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158/1 a) trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990 záleží v jednání pachatele, který v postavení veřejného činitele v úmyslu způsobit jinému škodu vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu. Prověřovaný jednal při výkonu služby jako veřejný činitel. Veřejným činitelem je příslušník ozbrojených sil, pokud se podílí na plnění úkolů společnosti a státu a používá přitom pravomoci, které mu byly v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřeny (§ 89/8 trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990). Úmysl způsobit jinému škodu se vztahuje nejen na škodu materiální, ale i škodu imateriální, jako je škoda na právech, na zdraví, morální škoda apod. (ŠÁMAL Pavel. Trestní zákon, C. H. Beck, 2004). Prověřovaný JUDr. Josef NEPOVÍM vystupoval v pozici vyšetřovatele Státní bezpečnosti, které bylo v té době dostatečně známo, a jak je mj. dokumentováno v dobových archiváliích, že poškozený coby signatář Prohlášení Charty 77 je odpůrcem komunistického režimu, je veden jako nepřátelská osoba ve svazku kontrarozvědného rozpracování a v jiných svazcích a v minulosti byl již odsouzen za verbální trestnou činnost, přičemž nelze vést pochybnost o tom, že politické přesvědčení poškozeného nesouladné s tehdejšími státními zřízeními bylo důvodem jeho neustálého pronásledování. Prověřovaný tak jednal v rozporu s článkem 28 ústavního zák. č. 100/1960 Sb., Ústavy Československé socialistické republiky, ve znění účinném do 29.11.1989, který všem občanům zaručoval svobodu projevu ve všech oborech života společnosti, zejména také svobodu slova a tisku, jakož i svobodu shromažďovací a svobodu pouličních průvodů a manifestací, a ustanovením § 3/1, 2 zákona o SNB, které stanovilo, že ve své činnosti se SNB řídí Ústavou ČSSR, ústavními zákony, zákony a ostatními právními předpisy a že do práv a svobod občanů může SNB a jeho příslušníci zasahovat, vyžaduje-li to ochrana socialistického společenského a státního zřízení, veřejného pořádku, bezpečnosti osob nebo majetku, a to jen v mezích zákona a v rozsahu přiměřeném chráněnému zájmu. Zákrok proti poškozenému postrádal zákonné opodstatnění, o čemž prověřovaný věděl, a proto vypracoval strojený úřední záznam, kterým své jednání kryl. Tvzení zasahujících příslušníků StB a VB i vyšetřovatele inspekce náčelníka Krajské správy SNB Hradec Králové, že za případné zranění nesl poškozený odpovědnost svým chováním, nemůže obstát v případě, když k zákroku proti němu vůbec nemělo dojít. Pol. orgán připomíná, že příslušníci StB, jmenovitě prověřovaní JUDr. Josef NEPOVÍM a JUDr. Josef POČTA, si k zákroku přivolali uniformovanou hlídku VB ještě předtím, než došlo ke sporu s poškozeným, což je v situaci, kdy chtěli poškozenému pouze předat předvolánku, krajně nelogické, a jednání příslušníků StB spíše implikovalo úmysl použít uniformovanou VB proti poškozenému, u kterého byl předpoklad, že bude klást aktivní, nebo aspoň pasivní odpor, k čemuž také došlo. Pol. orgán má tedy za prokázané, že prověřovaný JUDr. Josef NEPOVÍM jednal v úmyslu způsobit poškozenému újmu.

Skutková podstata trestného činu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 223/1, 2 trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990 spočívá v ublížení na zdraví jiného z nedbalosti, jestliže pachatel porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona. Během nezákonného zákroku, vyvolaném prověřovaným JUDr. Josefem NEPOVÍMEM jako nepřímým pachatelem, jenž porušil povinnost vyplývající z jeho funkce, utrpěl poškozený drobné povrchové oděrky a pohmožděniny a zlomeninu posledního článku palce levé nohy. Tato zranění poškozenému vznikla v souvislosti s překonáváním jeho pasivního odporu ze strany příslušníků VB. Zadokumentovaná zjištění nenasvědčují tomu, že popsaná zranění byla v tomto konkrétním případě poškozenému zasahujícími příslušníky VB způsobena úmyslně. Nejzávažnější zranění, které poškozený při zákroku utrpěl, je zlomenina baze distálního článku levé nohy, jež bylo léčeno sádrouvou fixací po dobu 4 týdnů po oplasknutí otoku a následnou rehabilitací po dobu 2–3 týdnů. Poškozený tedy byl na běžném způsobu života omezen pod dobu 6–7 týdnů. Uvedené zranění nicméně nelze hodnotit jako vážnou poruchu zdraví trvající po dobu minimálně 6 týdnů ve smyslu § 122/2 i) tr. z., resp. § 89/6 ch) trestního zákona ve znění účinném do 30.6.1990.

Ustanovení § 5 zák. č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, stanoví, že do promlčecí lhůty trestných činů se nezapočítává doba od 25.2.1948 do 29.12.1989, pokud z politických důvodů neslučitelných se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby. Již ze samotného popisu skutku ve výrokové části usnesení a s ohledem na dostatečně známé a odborně zmapované poměry panující v době tzv. normalizace, vyznačující se nerespektováním základních lidských práv a svobod občanů a privilegováním osob vykonávajících vysoké stranické a státní funkce (viz např. ŠIMÁČKOVÁ Kateřina, MOLKOVÁ FOUKALOVÁ Kristýna, PROCHÁZKA Vojtěch. Zákon o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu. Komentář. Wolters Kluwer, 2017), je zřejmé, že v tomto případě lze dovodit snahu tehdejšího režimu předmětné jednání nekriminalizovat a trestní odpovědnosti prověřovaných se nezabývat.

Pro Českou republiku vešlo dne 28.12.1999 v účinnost ustanovení § 67a d) trestního zákona, které bylo dne 1.1.2010 nahrazeno ustanovením § 35 c) tr. z. Obě ustanovení stanovila, že uplynutím promlčecí doby nezaniká trestní odpovědnost za trestné činy spáchané v době od 25.2.1948 do 29.12.1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelných se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činiteli anebo byly spáchány v souvislosti s pronásledováním jednotlivce nebo skupiny osob z důvodů politických, rasových či náboženských.

Protože horní hranice trestného činu spáchaného prověřovaným, který byl zákonem č. 198/1993 Sb. do 27.12.1999 vyloučen z promlčení, nedosahuje deseti let, je trestní stíhání prověřovaného od 28.12.1999 promlčeno.

Podle § 11/1 b) tr. ř. trestní stíhání nelze zahájit, je-li promlčeno.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti považuje pol. orgán odložení věci tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení, za dostatečně **o d ů v o d n ě n é**.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je poškozený oprávněn podat do tří dnů od doručení u pol. orgánu, který usnesení vydal. Stížnost má odkladný účinek.

kpt. PhDr. Jan TRNEČKA
vrchní komisař